

Нѣма тая да отминешъ  
Обща участь на свѣта,  
Като цвѣтъ ще да загынешъ,  
Както гине младостта.

Кат' е тѣй-ка да негубимъ  
Туй, ахъ! врѣме безъ цѣна,  
Въ упоеніе да любимъ,  
Въ тѣзъ крилата младина

*И. Визовъ.*

---

Ты момиче младо  
Ты златна ябълко.  
Ты не либи мене,  
Ты негуби себе.

Азъ съмъ юнакъ страненъ  
Отъ страна далечна;  
Азъ щж да заминжъ,  
Ты ще останешъ.

Ази щж боленъ лѣгнжъ,  
Ты мен' неще знаешъ,  
Ази щж да умржъ,  
Ты мен' неще чуешъ.

Нъ ты като чуешъ,